

Sudca Krajského súdu v Bratislave o kulte kajúcnika ako novom trende roku 2020: Prekvapila ma až náboženská viera v pravdivosť výpovedí kajúcnikov

- CZ24 News | 10. ledna 2021

SLOVENSKO: JUDr. Peter Šamko zverejnil na portáli Právne listy analytický materiál, ktorý sa týka nového inštitútu v Trestnom zákone, inštitútu kajúcnika.

JUDr. Peter Šamko, sudca Krajského súdu v Bratislave zverejnil na portáli Právne listy analytický materiál, ktorý sa týka nového inštitútu v Trestnom zákone, inštitútu kajúcnika.

“V roku 2020 ma v trestnom práve prekvapila až náboženská viera v pravdivosť výpovedí kajúcnikov (spolupracujúcich obvinených, či korunných svedkov). Orgány činné v trestnom konaní vo svojich uzneseniach o vznesení obvinenia, súdy vo svojich väzobných uzneseniach, či viaceré médiá vo svojich opakujúcich sa článkoch sa pri tejto téme doslova až predhľadali v hľadaní tých správnych argumentov, z ktorých predsa musí byť každému jasné, že kajúcnik nemá dôvod klamať, hovorí pravdu a ak niekto klame, tak to musí byť práve osoba voči ktorej kajúcnik vypovedá,” napísal sudca.

Autor napísal, že vychádzalo sa tu zrejme z toho, že pokiaľ budú médiá, orgány činné v trestnom konaní, respektíve súdy neustále (dlhodobo) opakovať, že kajúcnik nemôže byť bájkar, tak sa tento názor vo všeobecnosti prijíma ako nemenný fakt (notorieta), o ktorom nemá význam pochybovať a ktorý dokážu spochybňovať len tie osoby, ktoré obhajujú páchatelov trestnej činnosti (nie obvinených, ale páchatelov, pretože kajúcnik nie je žiadny klamár), prípadne už len sústavní spochybňovači inštitútu spolupracujúceho obvineného.

Označovať tisíckrát opakované tvrdenie za pravdu je bežná ľudská vlastnosť (slabosť), pokiaľ sa však nesmie o nej pochybovať, celkom ľahko sa z nej stane totalitný princíp.

Posadnutosť zaručenou pravdovravnosťou kajúcnika nemá pritom žiadny racionálny základ, pretože trestné konanie nie je založené na viere, ale je založené na dokazovaní a navyše, k obozretnosti pri hodnotení výpovedí kajúcnika nás zaväzuje minulosť.

Peter Šamko napísal, že **v Trestnom poriadku pritom neexistuje žiadne ustanovenie, z ktorého by sa dalo vyvodiť, že výpoveď kajúcnika je nejaký „super dôkaz“** (či dôkaz dôkazov – ako sa to často podsúva verejnosti), pri ktorom platí tzv. prezumpcia pravdivosti (mechanickej vierohodnosti) takéhoto dôkazu.

Rovnako tak **v Trestnom poriadku nikto nenájde prezumpciu lživosti výpovede toho, voči komu kajúcnik vypovedá a už vôbec v Trestnom poriadku nemožno nájsť ustanovenie, z ktorého by sa dalo vyvodiť, že výpoveď kajúcnika by sa mala overovať až po vznesení obvinenia osobám, ktoré ako páchatelov označuje vo svojej výpovedi a nie ešte predtým.**

Ide o rovnocenné dôkazy a nie je žiadny dôvod dávať, bez ďalšieho dokazovania, prednosť výpovedi kajúcnika, automaticky ju označovať za pravdivú a naivne predpokladať už na začiatku trestného stíhania vierohodnosť práve výpovede kajúcnika. Takéto hodnotenie dôkazov je svojvoľné, nie je vedené žiadnymi logickými argumentami a preto porušuje ustanovenia Trestného poriadku.

“Považujem za neprijateľné, aby sa skutkové zistenia v trestnom konaní vytvárali, či stotožňovali s neoverenými tvrdeniami kajúcnika, či akejkolvek inej osoby. Neoverené tvrdenia nie sú skutkovými zisteniami a samé osebe, by nemali postačovať ani na vznesenie obvinenia,” napísal sudca Krajského súdu v Bratislave.

Inštitút kajúcnika obhajuje advokát Daniel Lipšic.

Zdroj: <https://www.infovojna.sk>